

عنوان مقاله:

بررسی و درمان شناختی و مشکلات رفتاری و ناهنجاری‌ها در کودکان و نوجوانان

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی پژوهش‌های حرفه‌ای در روانشناسی و مشاوره با رویکرد ازنگاه معلم (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

مهدیه احمدی براورسان - کارشناس ارشد حقوق جزا و جرم شناسیدانشجوی دکتری حقوق بین الملل عمومی

خلاصه مقاله:

درمان شناختی - رفتاری نوعی روان درمانی است که بر اهمیت نحوه‌ی فکر کردن و تاثیر آن بر چگونگی احساس و رفتار تأکید می‌کند. در واقع، درمان شناختی - رفتاری در مورد اینکه الف) فرد در مورد خود، جهان و سایر مردم چگونه فکر می‌کند. ب) چگونه عمل فرد بر فکر و احساس او اثر می‌گذارد، بحث می‌کند. این رویکرد درمانی به درمانگران کمک می‌کند تا نحوه‌ی فکر کردن (شناخت) و نحوه‌ی عمل کردن (رفتار) را تغییر دهند. به دنبال این تغییر، احساس بهتری در فرد ایجاد خواهد شد. یکی از ویژگی‌های درمان شناختی - رفتاری آن است که بر مشکلات این جاو اکنون» تأکید می‌کند و به جای تمکز کردن بر نشانه‌های گذشته، سعی می‌کند تا وضعیت فرد را در شرایط کنونی و فعلی پهلو بپخشد. از آنجا که اصطلاح شناختی - رفتاری، بسیار جامع و فراگیر است، تکنیکهای روان شناختی گوناگون و متنوعی را با توجه به مبانی نظری رفتاری و شناختی در بر می‌گیرد. این رویکرد می‌تواند در درمان مشکلات متعددی از قبیل اضطراب، افسردگی، هراس، وحشت، تنبیگی، جوع، وسوسات، تنبیگی پس از ضربه و اختلال‌های قطعی موثر و مفید باشد. در برخی از مداخله‌های درمانی برای کودکان بر آموزش والدین و یا زیارت‌های محیطی کودک و پیامدهای رفتار تأکید می‌شود ولی واقعیت آن است که برای بعضی از مشکلات کودکان و نوجوانان استفاده از تکنیکهای رفتاری کافی نیست. برای مثال، افسردگی، اضطراب یا توانایی پایین حل مساله ناشی از نحوه تفکر و نگرش کودک به مسائل و شرایط است. بر همین اساس درمان شناختی - رفتاری: به کودکان و نوجوانان در مورد ماهیت مشکل آنها (مانند افسردگی یا اضطراب) آموزش می‌دهد. به کودکان و نوجوانان مهارت‌هایی آموزش می‌دهد تا احساس‌هایی از قبیل اضطراب، ترس و نگرانی را تغییر بدهند. بر مسائل و مشکلات جاری و موجود، و نه گذشته، تأکید می‌کند. نحوه‌ی یافتن افکار غیر منطقی برانگیز‌اندۀ احساسات و هیجان‌های منفی را آموزش می‌دهد. تکالیفی را برای کودک یا نوجوان تعیین می‌کند تا در خانه یا مدرسه انجام بدهد. کمک می‌کند تا کودک یا نوجوان با مسائل اش مواجه شود. به کودک یا نوجوان انگیزه میدهد تا برنامه درمان را پیگیری کند. از نظر زمانی محدود است و معمولاً کوتاه مدت به حساب می‌آید (حداکثر ۲۰ جلسه و یا ۴ ماه). سرانجام آنکه درمان شناختی - رفتاری به رابطه‌ی میان درمانگر و مراجع اهمیت زیادی می‌دهد ولی این رابطه آن‌گونه که در برخی روش‌های درمانی مورد تأکید است، از حساسیت بالا برخوردار نیست. در مقابل، تأکید اصلی بر آموزش مهارت‌های عقلانی و خود - راهنمایی است، یادآوری می‌شود که درمان شناختی - رفتاری نیز مانند سایر روش‌های درمانی به همکاری مراجع و درمانگر وابسته است.

کلمات کلیدی:

درمانگر، نوجوانان، افسردگی، اضطراب، انگیزه، والدین، کودکان، درمانگر مشکلات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1528566>
